

tale penge under bordet, opleve, at denne regering og denne minister, der er ansvarlig for området, sidder det her problem overhørig? Hvor når kommer der et initiativ?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at det her jo ikke er nogen ny problemstilling. Det er en problemstilling, der popper op her i Folketinget år efter år. Så kan man spørge sig selv, hvorfor i alverden den socialdemokratiske regering ikke har foretaget sig noget på det her område i de 10 år, den havde mulighed for at gøre det.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er forkert, at der er en sort økonomi. Jeg kan ikke lide, der er en sort økonomi, og vi vil godt prøve at se på det. Men vi har måske et andet forhold til det, vi kalder den private ejendomsret i regeringen, end man har i Socialdemokratiet, og det er måske der, vandene skiller en lille smule.

Men jeg er klar til at se på, hvad mere vi kan gøre, end vi allerede har gjort på det her område.

Formanden:

Tak til økonomi- og erhvervsministeren. Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Morten Homann. Værsgo hr. Morten Homann.

Spm. nr. US 70

Morten Homann (SF):

Tak. Jeg vil godt starte med at ønske skatteministeren velkommen hjem fra ferie. Jeg håber, at ministeren har haft en god ferie i sidste uge.

Mens ministeren var bortrejst, er jeg sikker på, at det er ham bekendt, at vi har haft en lidt større diskussion omkring aktieavancebeskatningsloven, særlig når det drejer sig om muligheden for at få fradrag for tab, når man annullerer sine egne næringsaktier. Det er en diskussion for sig, som jeg er helt sikker på, at vi kommer tilbage til. Jeg har selv stillet en del spørgsmål skriftligt, og jeg ved, at vi også vender tilbage til det med statsministeren i morgen.

Men det spørgsmål, som stadig står tilbage, og som skatteministeren, nu hjemvendt fra ferie, har lejlighed til at svare på, er: Hvad er årsagen til, at man nu i over 3 år har haft en betænkning fra denne her ekspertgruppe under Skatteministeriet liggende, hvor de lægger op til en reform

af aktieavancebeskatningssystemet, herunder også at lukke det her hul? Hvad er grunden til, at man har haft det liggende så længe, uden at skatteministeren har fremsat forslag i Folketinget?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Tak for de venlige bemærkninger.

Lad mig dernæst sige, at den sag, som spørgeren henviser til, jo er en sag, som jeg har beskæftiget mig en del med i går. Jeg tror, at spørgeren er klar over, hvilke initiativer der allerede er taget i sagen.

Kl. 13.55

Så spørger spørgeren: Hvorfor har man ikke tidligere grebet ind? Det spørgsmål kunne man også have rettet til to tidligere skatteministre. Betænkningen kom jo i år 2000, og jeg kan af gode grunde ikke udtale mig om perioden fra september 2000, hvor den kom, til november 2001, da jeg tiltrådte som minister.

Men i den redegørelse, som jeg har lovet Folketingets Skatteudvalg, vil jeg naturligvis søge at beskrive det samlede forløb så indgående som muligt. Jeg kan dog oplyse, at udvalget havde til formål at fremkomme med forslag til en generel revision af og forenkling af aktieavancebeskatningsreglerne; det har jo især været personbeskatningsområdet; altså 3-års-reglen og 100.000-kroners-grænsen.

Udvalget har aldrig foretaget nogen analyse af, om egenaktier opkøbt med henblik på annullering overhovedet falder ind under næringsbegrebet, altså om der er tale om et fradragsberettiget næringsbegreb, og om der er tale om et reelt og ikke kun et skatteteknisk tab. Det er netop disse to begrundelser; myndighederne anvender som begrundelse for at nægte tabt fradrag i dag, og det er, hvad jeg kan sige nu.

Morten Homann (SF):

Jeg er helt sikker på, at vi vender tilbage til diskussionen omkring den konkrete sag. Nu hæfter jeg mig generelt ved diskussionen om reform af aktieavancebeskatningen. For ministeren må da medgive – og korreksere mig, hvis jeg tager fejl – at hvis man havde udført arbejdsgruppens anbefalinger i praksis; så havde vi slet ikke behøvet at stå i den situation, vi står i i dag. Så havde man sådan set fjernet enhver tvivl om, hvordan det skattemæssigt skulle behandles, når bankerne udfører den manøvre, som bliver behandlet i Landsskatteretten for øjeblikket.